

OB SEDANJI KRIZI ITALIJANSKE VLADE

Mnogo je Scelba obljudil nič ali malo pa izpolnil

Stalno je popuščal reakcionarnemu krilu liberalne stranke in pri tem imel podporo socialnih demokratov; končno so se mu republikanci uprli in povzročili padec njegove vlade

Ob sedanjem vladni krizi je dobro in pametno napraviti kraljevsko bilanco o tem kaj je bivša Scelbova vlada obljubila, ko se je pred šestnajstimi meseci predstavila v parlamentu in kaj je od tega programu dejansko uresničila. Iz analize in primerjave med nedanljimi obljubami in medtem kaj je dejansko storila bomo obdelati tudi pojasnilo zakaj je vladna koalicija skozi vse to dobo postopno, a stalno pesala, dokler se ni dokončno razbila.

Oglejmo si se vprašanja pojavljelstva. »Kar zadeva agrarno reformo, bo vladu uveljavljanje zakonov o agrarni reformi, ki je v teku. Medtem bo izdelala zakon o določenih v splošni agrarni reformi... zanzeba se bo tudi z zakonodajo glede zemeljskih pogodb, v cilju dejanskega poljedelstva in socialne naprednosti.« Vse lepo in dobro. Ce pomislimo, da Scelba obljubil tudi »začetki poljedelstva« in naklonjenost »članom kmečki posesti«, bi težko našli človeka, ki ne

600», ki stane brazilskega potrošnika manj, kot italijanskih! Kar zadeva »ponovno započeti odpuščenih delavcev«, se je Scelba omejil na obljubo, da bo »podprtla zakonski osnutek, ki so ga v tem smislu predložili republikanci«.

Oglejmo si se vprašanja pojavljelstva. »Kar zadeva agrarno reformo, bo vladu uveljavljanje zakonov o agrarni reformi, ki je v teku. Medtem bo izdelala zakon o določenih v splošni agrarni reformi... zanzeba se bo tudi z zakonodajo glede zemeljskih pogodb, v cilju dejanskega poljedelstva in socialne naprednosti.« Vse lepo in dobro. Ce pomislimo, da Scelba obljubil tudi »začetki poljedelstva« in naklonjenost »članom kmečki posesti«, bi težko našli človeka, ki ne

bi bil pripravljen podpreti takoj Scelbova agrarna politika. Toda Malagodi se še spet upri, in zgolj se ni le to, da je bila vlada povsem pasivna na tem področju, ampak je celo zagrlila tisti svoj zakonski osnutek o zemeljskih pogodbah, ki so ga v parlamentu delno že odobrili, in je pristala na znani »sporazum«, ki je iz dejavnovega razmerja med veleposenskim in spolovinarjem izklicil načelo odgovodnosti iz upravnicega razloga, ki edino more obraziti koristolovsko samovoljo veleposenskim.

Tak je v kratkem prepravljen tem, kar je Scelba obljubil in česar dejansko nizpolnil. Vse kar je bilo v njejovem programu dobrega in naprednega, je ostalo na papirju, ker je naletelo na uresničenje. Sem jasno spadal ustanovitev ustanovne razsodbe, imenovanje višjega sodnega sveta, zlasti pa prilagoditev obstoječe zakonodaje, všeči zakon o javni varnosti, načelom ustave. Od teh slovenskih obljub je bila izpolnjena niti ena sama!

Kako stvari z uresničenjem programa ob ezačamčenim večinam? Scelba je obljubil, da bo normaliziral ustavno življenje. Sem jasno spadal ustanovitev ustanovne razsodbe, imenovanje višjega sodnega sveta, zlasti pa prilagoditev obstoječe zakonodaje, všeči zakon o javni varnosti, načelom ustave. Od teh slovenskih obljub je bila izpolnjena niti ena sama!

Kako je bilo z »avorbo proti brezposelnosti in revščini«, ki jo je bil Scelba tudi obljubil? Poglejmo kar pravijo številke osrednjega statističnega urada, ki jih je 7. aprila letos objavila agencija »Italij«: decembra leta 1954 je bilo v Italiji dva milijona 344.000 brezposelnih (tu seveda niso vsteti vsi oni, ki so delno zaposleni), to je 30.000 več kot prejšnje leto. Brezposelnost je ostala tudi vselej v celo povečala, kljub temu, da je Scelba izjavil, da bo zaradi uresničenja »stroge socialne pravčnosti« predložil zakon za strojno davčno ugotovitev z namenom, da se pristopi k energičnemu, tudi kazenskemu preganjanju izigravanja davčnih obveznosti. Zakonski osnutek, znani Tremelonjški zakon, le bili sicer predloženi, a je ostal v predalih parlamen-

ta. Drugo poglavje zadeva obljube, ki jih je Scelba vladala na področju »premisa in cilj finančne in gospodarske politike«. Osnovni cilji, ki jih je tedaj Scelba objasnil, so bili naslednji: a) povečanje proizvodnje; b) pobiranje brezposelnosti; c) izboljšanje porazdelitve razpoložljivih dobrin med raznimi sloji prebivalstva. Nedvomno zelo slovenske obljube; a dejstva? Namaščo povečanje proizvodnje, imamo primere, da se obravljajo in likvidirajo, delavstvo pa odpušča; o izboljšanju porazdelitve razpoložljivih dobrin pa je bolje, da sproločimo, ker je vsem predvsiro znano kričeče nasprotje med najmenjšim razširjanjem razkošja in kronično revščino nekaterih slojev delovnih ljudi!

Toda nekje je Scelba vendar držal obljubo. Rekel je, da vlada namerava ustvariti ugodno okolje za »zdrave posude« s tem, da se odpravi vse nekoristne ovire, ki hromijo zasebno pobudo. Tu je slo za kapitulacijo pred Vidmarjem, in tu je Scelba držal besedo (glej IRI in zemeljske pogodbe!). Prav tako je Scelba držal obljubo, da bodo dovoljni carinske olajšave, katere je dekan tehnične fakultete prof. Henrik Kopić podal obrazložitev, na podlagi, ki je bil sprejet sklep o podelitev castnega doktora na

prof. Vidmarju. Zatem je promotor prof. Koželj prečital zadevno listino in jo izročil slavljeniku, ki je prav tega pravno pravoval tudi svojo se demesetletnico.

Slavljenec, novi častni doktor ljubljanske univerze prof. Vidmar, se je nato zahvalil, da je ponosen, da je izjavil, da je v tem času začel intenzivnejše ukvarjati z vprašanjem elektrifikacije in je postal vodja Instituta za elektrosgospodarstvo.

Slovenci, kakršna je, majhna in neznačilna takoj v zemeljskem pognušču kot v pogledu stičljivosti svojega prebivalstva, je vendarle dala svetnik sijajnih znanstvenih inov. Omenimo med temi samoznanega matematika Jurija Vega, čigar logaritmne tablice se uporabljajo še danes, ali pa slavnega fizika Jožeta Stefanja, ki je prvi izračunal temperaturo sončne površine. Toda poleg teh dveh je lahko našel še več drugih, ki so dostojno predstavljali svoj majhni slovenski narod pri prizorišču svetovne znanstvene ustvarjalnosti. Danes lahko med te brez drugega pristejemo tudi prof. Milana Vidmarja, saj je njegova kviliteta kot znanstvenega delavca potrjena ne le doma, ampak se je nadvečno očitovalo tudi v njegovem pisateljskem ter publicističnem udejstvovanju, kar je razvidno iz velikega števila knjig in razprav, ki jih je v svojem plodnem življenju napisal.

Profesor Milan Vidmar je v sredo 22. 1. m. je bila v zbornični dvorani ljubljanske univerze posebna svečnost, ki ji ne prispovedamo včeraj dan. Tu so se namreč ob tej priloki podeličili zasluznemu znanstvenemu delavcu in mednarodnemu priznanju, ki je izkazano mu visoko čast. Izjavil je, da je ponosen, da je v tem času začel intenzivnejše ukvarjati z vprašanjem elektrifikacije in je postal vodja Instituta za elektrosgospodarstvo.

Slovenci, kakršna je, majhna in neznačilna takoj v zemeljskem pognušču kot v pogledu stičljivosti svojega prebivalstva, je vendarle dala svetnik sijajnih znanstvenih inov. Omenimo med temi samoznanega matematika Jurija Vega, čigar logaritmne tablice se uporabljajo še danes, ali pa slavnega fizika Jožeta Stefanja, ki je prvi izračunal temperaturo sončne površine. Toda poleg teh dveh je lahko našel še več drugih, ki so dostojno predstavljali svoj majhni slovenski narod pri prizorišču svetovne znanstvene ustvarjalnosti. Danes lahko med te brez drugega pristejemo tudi prof. Milana Vidmarja, saj je njegova kviliteta kot znanstvenega delavca potrjena ne le doma, ampak se je s svojimi uspehi mednarodno očitovalo tudi v njegovem pisateljskem ter publicističnem udejstvovanju, kar je razvidno iz velikega števila knjig in razprav, ki jih je v svojem plodnem življenju napisal.

Profesor Milan Vidmar je redil 22. junija pred sedemdesetimi leti, t. j. leta 1885, in sicer v slovenski prestolnici Ljubljani. Ko je tedaj prišel srednjo šolo, se je vpisal na dunajsko tehnično visoko šolo, kjer je leta 1907 diplomiral in začenjil, a leta 1910 promoviral za doktorja tehničnih ved. Ze zgodaj je kazalo, da bo njegova razvojna pot izredno uspešna in sijajna. Najprej se je kot mlad inženir zapošlil pri »Elinu« v Weisli pri Građevi, kmalu zatem v Budimpešti v tovarni »Ganz«, kjer je s svojimi zavidljivimi uspehi vzbudil veliko pozornost. Leta 1918 je na dunajski Visokiški šoli opravil izpit za docenta, naslednje leto pa, ko je bila

DR. MILAN VIDMAR SEDEMDESETLETNIK IN ČASTNI DOKTOR LJUBLJANSKE UNIVERZE

Dlež zaslunega slovenskega znanstvenika na področju elektrotehnike in v šahovskem svetu

v Ljubljani ustanovljena slovenska univerza, je tu ustanovila elekrotehnički oddelek, ki ga je vodil do leta 1949. To mesto je zapustil šele, ko je v tem času začel intenzivnejše ukvarjati z vprašanjem elektrifikacije in je postal vodja Instituta za elektrosgospodarstvo.

Slovenija, kakršna je, majhna in neznačilna takoj v zemeljskem pognušču kot v pogledu stičljivosti svojega prebivalstva, je vendarle dala svetnik sijajnih znanstvenih inov. Omenimo med temi samoznanega matematika Jurija Vega, čigar logaritmne tablice se uporabljajo še danes, ali pa slavnega fizika Jožeta Stefanja, ki je prvi izračunal temperaturo sončne površine. Toda poleg teh dveh je lahko našel še več drugih, ki so dostojno predstavljali svoj majhni slovenski narod pri prizorišču svetovne znanstvene ustvarjalnosti. Danes lahko med te brez drugega pristejemo tudi prof. Milana Vidmarja, saj je njegova kviliteta kot znanstvenega delavca potrjena ne le doma, ampak se je s svojimi uspehi mednarodno očitovalo tudi v njegovem pisateljskem ter publicističnem udejstvovanju, kar je razvidno iz velikega števila knjig in razprav, ki jih je v svojem plodnem življenju napisal.

Profesor Milan Vidmar je redil 22. junija pred sedemdesetimi leti, t. j. leta 1885, in sicer v slovenski prestolnici Ljubljani. Ko je tedaj prišel srednjo šolo, se je vpisal na dunajsko tehnično visoko šolo, kjer je leta 1907 diplomiral in začenjil, a leta 1910 promoviral za doktorja tehničnih ved. Ze zgodaj je kazalo, da bo njegova razvojna pot izredno uspešna in sijajna. Najprej se je kot mlad inženir zapošlil pri »Elinu« v Weisli pri Građevi, kmalu zatem v Budimpešti v tovarni »Ganz«, kjer je s svojimi zavidljivimi uspehi vzbudil veliko pozornost. Leta 1918 je na dunajski Visokiški šoli opravil izpit za docenta, naslednje leto pa, ko je bila

prof. Vidmarju. Zatem je predstavil objektivno, da je vodja Instituta za elektrosgospodarstvo. Toda zavestno je bil vodja Instituta za elektrosgospodarstvo.

Najprej se je ponosen, da je v tem času začel intenzivnejše ukvarjati z vprašanjem elektrifikacije in je postal vodja Instituta za elektrosgospodarstvo.

Slovenija, kakršna je, majhna in neznačilna takoj v zemeljskem pognušču kot v pogledu stičljivosti svojega prebivalstva, je vendarle dala svetnik sijajnih znanstvenih inov. Omenimo med temi samoznanega matematika Jurija Vega, čigar logaritmne tablice se uporabljajo še danes, ali pa slavnega fizika Jožeta Stefanja, ki je prvi izračunal temperaturo sončne površine. Toda poleg teh dveh je lahko našel še več drugih, ki so dostojno predstavljali svoj majhni slovenski narod pri prizorišču svetovne znanstvene ustvarjalnosti. Danes lahko med te brez drugega pristejemo tudi prof. Milana Vidmarja, saj je njegova kviliteta kot znanstvenega delavca potrjena ne le doma, ampak se je s svojimi uspehi mednarodno očitovalo tudi v njegovem pisateljskem ter publicističnem udejstvovanju, kar je razvidno iz velikega števila knjig in razprav, ki jih je v svojem plodnem življenju napisal.

Profesor Milan Vidmar je redil 22. junija pred sedemdesetimi leti, t. j. leta 1885, in sicer v slovenski prestolnici Ljubljani. Ko je tedaj prišel srednjo šolo, se je vpisal na dunajsko tehnično visoko šolo, kjer je leta 1907 diplomiral in začenjil, a leta 1910 promoviral za doktorja tehničnih ved. Ze zgodaj je kazalo, da bo njegova razvojna pot izredno uspešna in sijajna. Najprej se je kot mlad inženir zapošlil pri »Elinu« v Weisli pri Građevi, kmalu zatem v Budimpešti v tovarni »Ganz«, kjer je s svojimi zavidljivimi uspehi vzbudil veliko pozornost. Leta 1918 je na dunajski Visokiški šoli opravil izpit za docenta, naslednje leto pa, ko je bila

prof. Vidmarju. Zatem je predstavil objektivno, da je vodja Instituta za elektrosgospodarstvo.

Slovenija, kakršna je, majhna in neznačilna takoj v zemeljskem pognušču kot v pogledu stičljivosti svojega prebivalstva, je vendarle dala svetnik sijajnih znanstvenih inov. Omenimo med temi samoznanega matematika Jurija Vega, čigar logaritmne tablice se uporabljajo še danes, ali pa slavnega fizika Jožeta Stefanja, ki je prvi izračunal temperaturo sončne površine. Toda poleg teh dveh je lahko našel še več drugih, ki so dostojno predstavljali svoj majhni slovenski narod pri prizorišču svetovne znanstvene ustvarjalnosti. Danes lahko med te brez drugega pristejemo tudi prof. Milana Vidmarja, saj je njegova kviliteta kot znanstvenega delavca potrjena ne le doma, ampak se je s svojimi uspehi mednarodno očitovalo tudi v njegovem pisateljskem ter publicističnem udejstvovanju, kar je razvidno iz velikega števila knjig in razprav, ki jih je v svojem plodnem življenju napisal.

Profesor Milan Vidmar je redil 22. junija pred sedemdesetimi leti, t. j. leta 1885, in sicer v slovenski prestolnici Ljubljani. Ko je tedaj prišel srednjo šolo, se je vpisal na dunajsko tehnično visoko šolo, kjer je leta 1907 diplomiral in začenjil, a leta 1910 promoviral za doktorja tehničnih ved. Ze zgodaj je kazalo, da bo njegova razvojna pot izredno uspešna in sijajna. Najprej se je kot mlad inženir zapošlil pri »Elinu« v Weisli pri Građevi, kmalu zatem v Budimpešti v tovarni »Ganz«, kjer je s svojimi zavidljivimi uspehi vzbudil veliko pozornost. Leta 1918 je na dunajski Visokiški šoli opravil izpit za docenta, naslednje leto pa, ko je bila

prof. Vidmarju. Zatem je predstavil objektivno, da je vodja Instituta za elektrosgospodarstvo.

Slovenija, kakršna je, majhna in neznačilna takoj v zemeljskem pognušču kot v pogledu stičljivosti svojega prebivalstva, je vendarle dala svetnik sijajnih znanstvenih inov. Omenimo med temi samoznanega matematika Jurija Vega, čigar logaritmne tablice se uporabljajo še danes, ali pa slavnega fizika Jožeta Stefanja, ki je prvi izračunal temperaturo sončne površine. Toda poleg teh dveh je lahko našel še več drugih, ki so dostojno predstavljali svoj majhni slovenski narod pri prizorišču svetovne znanstvene ustvarjalnosti. Danes lahko med te brez drugega pristejemo tudi prof. Milana Vidmarja, saj je njegova kviliteta kot znanstvenega delavca potrjena ne le doma, ampak se je s svojimi uspehi mednarodno očitovalo tudi v njegovem pisateljskem ter publicističnem udejstvovanju, kar je razvidno iz velikega števila knjig in razprav, ki jih je v svojem plodnem življenju napisal.

Profesor Milan Vidmar je redil 22. junija pred sedemdesetimi leti, t. j. leta 1885, in sicer v slovenski prestolnici Ljubljani. Ko je tedaj prišel srednjo šolo, se je vpisal na dunajsko tehnično visoko šolo, kjer je leta 1907 diplomiral in začenjil, a leta 1910 promoviral za doktorja tehničnih ved. Ze zgodaj je kazalo, da bo njegova razvojna pot izredno uspešna in sijajna. Najprej se je kot mlad inženir zapošlil pri »Elinu« v Weisli pri Građevi, kmalu zatem v Budimpešti v tovarni »Ganz«, kjer je s svojimi zavidljivimi uspehi vzbudil veliko pozornost. Leta 1918 je na dunajski Visokiški šoli opravil izpit za docenta, naslednje leto pa, ko je bila

prof. Vidmarju. Zatem je predstavil objektivno, da je vodja Instituta za elektrosgospodarstvo.

Slovenija, kakršna je, majhna in neznačilna takoj v zemeljskem pognušču kot v pogledu stičljivosti svojega prebivalstva, je vendarle dala svetnik sijajnih znanstvenih inov. Omenimo med temi samoznanega matematika Jurija Vega, čigar logaritmne tablice se uporabljajo še danes, ali pa slavnega fizika Jožeta Stefanja, ki je prvi izračunal temperaturo sončne površine. Toda poleg teh dveh je lahko našel še več drugih, ki so dostojno predstavljali svoj majhni slovenski narod pri prizorišču svetovne znanstvene ustvarjalnosti. Danes lahko med te brez drugega pristejemo tudi prof. Milana Vidmarja, saj je njegova kviliteta kot znanstvenega delavca potrjena ne le doma, ampak se je s svojimi uspehi mednarodno očitovalo tudi v njegovem pisateljskem ter publicističnem udejstvovanju, kar je razvidno iz velikega števila knjig in razprav, ki jih je v svojem plodnem življenju napisal.

